

מישטרה בטלוויזיה

על הצרות שמהן סובלת מחלקת החדר שות בטלוויזיה. נוספה בשבוע שעבר עוד אחת: גניבה.

הכתב הכלכלי של הטלוויזיה, אברהם (קושי) קושניר הכין כתבה — אשר כל מי שראה אותה טען כי היא מזער זעזע בחריפותה — על מצוקה ועוני בעיקר בנות המדיניות הכלכלית החדשה.

סגיות שונות של אישי ממשל בארץ, אשר שמעו על הכתבה, שלא לשדר או תה, נידחו בתוקף רב הן על-ידי קושניר והן על-ידי הממונים עליו.

אולם הכתבה, שצריכה היתה להיות משודרת ביום השישי שעבר, במסגרת יומון השבוע, לא שודרה. כשבא עורך היר מן מיכ"ל לימור, לקחת אותה כדי להעבירה לשידור, הסתבר כי היא נגנבה מעל שולחנה.

המישטרה הועקה, אולם עד היום לא הצליחה לגלות מי גנב את גיליל הסרט. אחד המרואיינים בכתבה היה איש רשות השידור, ועובדה זו נמסרה לחוקרי המישטרה.

מוניות בעשרות אלפי לירות

בעקבות דרישה שהועלתה בוועדה-הכספית של הכנסת, בעת שהכנסת דנה בתקציב רשות השידור, עומדת רשות השידור לבדוק את נושא המוניות של עובדי הרשות.

הסתבר כי המוניות עולות לרשות כמה עשרות אלפי לירות לחודש. הועלו טענות כי עובדים רבים מנצלים את זכות החתירה מה שלהם בתחנות המוניות, העובדות עם הרשות, עבור נסיעות פרטיות, וכי אין הקפדה על ניצול מלא של כל נסיעה במוניות.

ייתכן שהבעייה תיפתר גם ללא בדיקה מיוחדת, מאחר שמוניות הברמה, העובדות עם מערכות תליאביב של הרדיו והטליוויזיה, הודיעו להנהלת רשות השידור כי אם לא ישולם להן החוב, שהרשות חייבת להן עבור ארבעה תחודשים תאחרונים, הן יחדלו לתת שירות.

ההודעה הפרטית של גיל

כעס רב מופנה בימים אלה אל מנהל מחלקת-החדשות הפורש, צבי גיל, בגלל הודעה פרטיונית שאותה הוציא גיל ל-עיתונות בשבוע שעבר.

דובר רשות השידור ארי אבנר, הוציא הודעה לעיתונות, בה בישר על

עוזב גיל מנהל לדובר

בחירתו של דן שילון כמנהל מחלקת החדשות במקומו של גיל. ההודעה סיפרה את תולדות חייהם של המנהל הנכנס והיוצא ונמנעה מחלק שבחים לגיל.

גיל נקט יוזמה, וטילפן עוד באתו לילה למערכת כל העיתונים, ביקש להוסיף לתודעה המקורית כי הוא היה מנהל המחלקה הראשון שסיים כהונה בת שלוש שנים, וכי הוא העביר לדן שילון מחלקה טובה ומסודרת. הודעה זו עוררה גיחוך בקרב העיתור נאים, היודעים עד כמה התנגד גיל לעזוב את תפקידו, וכמה רעועה המחלקה שעמד בראשה ואשר אותה העביר לדן שילון.

מורד רביב

"יש בית שיחמוס"

כאי בית העיתונאים, בית סוקולוב בתליאביב, נדהמו באחד מימי השבוע שעבר בראותם את כל מערכת תליאביב של הטלוויזיה ממוקמת במיזן גן הבית. 12 כתבים ו-20 אנשי צוות הפכו את המיזן למערכת-חדשות לכל דבר, תוך שהם מכריזים מרד נגד הנהלת הטלוויזיה.

הסיבה למרד היתה הצמצום העצום בו שוייבה מערכת-החדשות של תליאביב. כשמביטים בבניין נדמה כאילו עומדים בפני חורבה עתיקה שבה הקירות פרוצים, הסרטים חלקי גג,

המרד נגד הגשם

מים זורמים על הריצפה, מים חסרים בברזים, אין שירותים, אף אחד מהחדרים אינו ראוי לשימוש בני-אדם, ובור דאי שאינו יכול לשרת מצרכת חדשות של טלוויזיה.

הפרשה החלה לפני שמונה חודשים, כאשר הנהלת רשות השידור הסכימה כי יש צורך לשפץ את הבניין, אשר ניבנה עוד בתקופת התורכים, השור כן בקרייה בתליאביב. הובאו פועלים שהחלו בהריסה, והובטה לראש מער כתבת-החדשות, דן רביב, כי ייבנה צריף טרומי, אשר בו ישוכנו המישר דים, בינתיים אומנם הרטו קירות, תיקרות וריצפות, פתחו תעלות לחשמל ומיזוג-אוויר, אולם הפועלים שהיו צריכים להתחיל לבנות — לא באו.

פגיות חוזרות ונישנות להנהלה כי ירושלים, נידחו. עד שהגיעו הגשמים הגדולים של השבוע שעבר, ולעובדי מערכת-החדשות התברר כי עובד טלוויזיה צריך ללמוד לשחות ולהתלבש הם כדי לעמוד בפני המים הרוחות שבבניין. גם זכר לצריף הטרור מי שעליו דובר, לא ניראה.

מכתב ששלחו העובדים לארנון צוקרמן, מנכ"ל הטלוויזיה, נשאר

לא תשלמים בטלוויזיה

שוב חלים עיכובים בתשלומי רשות השידור לעובדי-התחוק של הטלוויזיה. למרות שלפני כחצי שנה ניסתה רשות השידור להיתלות במחשב, בנסותה להסביר את עיכובי התשלומים, והבטיחה כי תוך חודש יוחבוקו העיכובים, יש צלמים ומפיקים רבים, אשר שכרו מולן כבר ארבעה וחמישה חודשים, וכל פניותיהם אל חשב הרשות, מושה ברם, נדחות בלדיושב.

את הפרשה החל מגלגל מנשה (מנשה"ה) רז, אחד הכתבים בטלוויזיה, אשר חשקה נפשו גם הוא להגיש את מהדורות מבט. דרישה זו של רז נדחתה על-הסף על-ידי מנהל הטלוויזיה, ארנון צוקרמן, משום שלדעתו ולדעת אחרים במחלקת החדשות, אין רז קורא די טוב כדי להגיש את מבט.

רז לא ויתר. הוא פנה אל ידידו, עמוס ארביב, הכתב הכול של הטלוויזיה, כנסת, המשמש גם כיושב-ראש ועד עובדי החדשות בטלוויזיה, והם החליטו לפתוח יחדיו במלחמה כנגד כל מגישי מבט אשר אינם חברים במערכת-החדשות.

ארכב ניסה לעשות נפשות לרעיון זה, כאשר ברור כי המפסידה העיקרית ממנו תהיה דווקא אחת הקרייניות הטובות ביותר בטלוויזיה, כרמית. הוא ביקש מעוזב דים רבים לתמוך בדרישתו, ואף רצה לכנס ישיבת עובדים מיוחדת, כדי להחליט לדרוש מהנהלה שרק לעובדי מחלקת החדשות יותר להגיש את מבט.

בינתיים חוקפאה הפעילות סביב נושא זה משום שדן שילון, המנהל הנכנס של המחלקה, הביע את דעתו נגד רעיונם של רז וארבל, אולם השניים הבטיחו להמשיך במאבק.

הגיב על כך מישהו מהעובדים הוותיקים של מחלקת-החדשות: "אילו היו מנשה רז ועמוס ארבל מפנים את מאמציהם לשיפור פני כתבותיהם, במקום להיחלם בכרמית, שכבר הוכיחה את עצמה בניגוד להם — אולי הטלוויזיה שלנו היתה מיקצור עית יותר."

המינוי הוקפא

ייתכן כי לא ימונה רכז מערכת-חדשות בטלוויזיה במקומו של אלי ניסן, אשר עזב את תפקידו מאחר שלא קיבל את מינוי מנהל המחלקה.

הרעיון הראשון היה לתת בידי שמעון טפליר את מינוי רכז-הכתבים, אולם נראה כי דן שילון, המנהל החדש של המחלקה, החליט לא למנות בינתיים אף אחד לתפקיד זה, כדי לא ליצור מתחים במחלקה כבר מימו הראשונים בתפקידו.

ללא מענה, בינתיים הסתבר גם, כי המכרזים לבניה עדיין לא יצאו. כשניסו אנשי תליאביב לברר היכן התעכב הכל, הם התרוצצו בין סמנכ"ל רשות השידור אהרון מימל לבין חשב הרשות מושה ברם. כל אחד מאלה טען כי אין זה מתפקידו לדאוג לנושא, והטיל את האחריות על מישהו.

העובדים החליטו לקחת את היוזמה בידיהם. שני נציגי אגודת העיתונאים שהוזמנו לבניין, מושה בריגור ור יונה שיכוש, נתנו אור ירוק לאנשי הטלוויזיה לפתוח בכל סנקציה שתעלה בדעתם. העובדים החליטו לעבור ל-בית סוקולוב: "שם, לפחות, יש בתי שימוש" אמרו.

בסוף היום בו שהו בבית סוקולוב, באו בעלי המיזן אל רביב וביקשו ממנו לאסוף את אנשיו והצידו, כיוון שהטלוויזיה שיתקה את עבודת הבית כולו. רביב היתה אובד-עצות. במהרה הסתבר כי הוא לא היה צריך לדאוג. נציגים של הנהלה הגיעו בהולים, ומרבית הבעיות נפתרו. המיכרזים הוצאו, הובטה כי העבודה תסתיים במהירות, ובינתיים הועמד לרשות מת לקת החדשות של תליאביב מיבנה גדול, סמוך למערכת, אשר קודם לכן שימש את מחלקת-החקירות של מס' ההכנסה.

העובדה שהמיכרזים לבנייה נחו על שולחנה של מישהו בתנהלת רשות השידור משך חודשים ארוכים הביאה מיספר נזקים רב ביותר.

מחירי הבנייה של המישרדים והאולפן של מערכת תליאביב עלה בלמעלה מ-100 אחוזים. ציוד בשווי של מאות אלפי לירות, אשר שכב בגשם, ברוח ובאבק זמן כה רב, התקלקל. את חלקו אומנם מנסים עתה להציל, והוא נשיר לה לירושלים לתיקונים, שיפוצים וניקוי, אולם אין ספק כי הנזק, בגלל הונחה זו, יהיה רב.

מסתבר כי גם ברשות השידור צריך להשתמש בנשק הכוח ובסנקציות, כדי להשיג דברים, אפילו אם הם דרישות ענייניות לצרכי העבודה, ולא דרישות שכר.

קריינית גיא אינטרנטי אישיות